Starý, známý, výtečný lék
—proti—

Revmatismu.

Škrkání v obličeji,
Škrkání v obličeji,
Škrkání v obličeji,
Škrkání v obličeji,
Škrkání v obličeji,
Škrkání v čuchu,
Škrkání v čuchu,
Škrkání v čuchu,
Škrkání v čuchu,
Škrkání v čuchu,
Omrzlinám,
Omrzlinám,
Omrzlinám,
Omrzlinám,
Omrzlinám,
Dně, dně,
Dně, dně,
Dně, dně,
Dně, dně,
Dně, dně,
Dně, dně,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli

Spáleninám.

Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Neohybnému krku,
Neohybnému krku,
Neohybnému krku,
Neohybnému krku,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Čerstvým ranám,
Čerstvým ranám,
Čerstvým ranám,
Pořezání,
Pořezání,
Pořezání,
Pořezání,
Pořezání,

Bolení zubů.

podebraným prsům,
podebraným prsům,
podebraným prsům,
podebraným prsům,
podebraným prsům,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Bolení v kloubech,
Bolení v kloubech,
Bolení v kloubech,
Bolesti v kloubech,
Bolesti v uších,
Bolesti v uších,
Bolesti v uších,
Bolesti v uších,
Bolesti v uších,
a všem bolestem, které mozání vyžadují.

Nehody bolestné přihází se v každé rodině a jest proto povinností každého, vždy míti po ruce prostředek, který nejen dle vy okamžitě zjednů, neboť i neduh v krátkosti vyhojí. Vše to dokáže

Olej sv. Jakuba.

Každé lahvi oleje sv. Jakuba přiložen jest návod k užívání v německé, francouzské, španělské, švédské, české, portugalské a italianské řeči.

Lahev oleje sv. Jakuba stojí 50 centů, (při lahvi za $5.00) a jest ve všech lékárnách ke koupi, neb když se objedná ne méně než za $5.00, zašle se vyplacený do všech dílů Spojených států. Adresujte:

A. Vogeler & Co.,
Baltimore, Md.

Za kolek postaraf se pp. A. Vogeler & Co. v Baltimore, Md., obdrží každý výtisk obrázkového

Hamburského rodinného kalendáře na rok 1882.

Dějiny politických stran ve Spojených Státech.

(Pokračování.)

Missouri mezi tím organisovalo státní správu a žádalo o přijmutí do Unie. Však žádost jeho v sněmovně zamítnuta pro jeden článek jeho státní ústavy, kterým se zabraňovalo do státu přístup svobodných [lotiť z otroctví osvobozených] černochů. Snahou Clayově ukončen konečně i tento spor a Missouri přijmuto do Unie dne 2. března 1821 s touto podmínkou, že stát nesmí nikdy přimknouti zákony, které by byly by na úkor ústavním právům občanů států jiných. Legislatura nového státu k podmínce této přistoupila teprvé v červnu 1821.

Mezi tím čítány byly v úmorných hlasy elektorální pro presidenta a náměstka a sice za velkých nesnází. Missouri, obdrževši povolení k zřízení státní vlády, činilo již nárok na právo hlasovací při volbě presidenta. Jihané usilovali o to, aby hlasy nového toho státu byly čítané, severané odpírali tomu. Přílčina sporu byla pouze záležitost. Jihané dovozovali, že za dovoleno Missouri se zorganisovat co stát, nemá kongres právo jeho žádost o přijmutí ani jeho hlasy volitelské odmrštit. Ze strany druhé naproti tomu usilovalo se, že dokud není Missouri co stát uznáno, nemá právo hlasovat. Tím, jestli hlasy jeho čítány neb ne, nemohlo se ve výsledku ničeho změniti, an, jak svrchu zmíněno, byl výsledek jednohlasný. Po několikahodinném bouřlivém zasedání učiněno konečně dohodnutí, že předseda senátu ohlásiti má výsledek následujícími slovy: "Pakli by hlasy Missouri byly čítány, tedy *A. B.* měl by — hlasů za presidenta; pakli že by hlasy Missouri nebyly čítány, měl by *A. B.* — hlasů za presidenta." Tím způsobem též znovuzvolení Monroe prohlášeno. Všech hlasů i s Missourskými mělo být 235 bez bez Missouri 232. Jelikož však 2 volitelové zemřeli mezi zvolením a prohlášením výsledku, měl Monroe za presidenta bez Missouri 229, John Q. Adams 1; za náměstka měl D. D. Tompkins 215, rozptýlených 14. Monroe a Tompkins prohlášení za zvolené a kongres odročil se dne 3. března 1821 a v pondělí dne 5. března složili znovuzvolení úředníci znovu úřední přísahu.

Oddíl X.

Devátá administrace, 1821-1825 — James Monroe president, Daniel D. Tompkins, náměstek. Sedmnáctý a osmnáctý kongres.

Zvolení Monroe za presidenta bylo skoro jednohlasné, an strany a stranické rozdíly skoro zmizely. Z té příčiny se doba ta nazývá též "dobou svornosti" [Era of good feeling.] Ve skutečnosti, však panovala v samé straně republikánské nesvornost veliká mezi konservativci a liberály, tak veliká jako mezi dvěmi stranami opozičními. Jen že k roztržce to ještě nedošlo. Užíváme tuto názvu liberálové a konservativci, ne proto že by bývaly tehdy strany jaké těch jmén, nýbrž pouze k naznačení různých směrů, které se ve straně republikánské jevili. Slovem liberál, označujem ony, kteří volněji, šířeji, liberálněji vykládali ústavu ve prospěch sesílení moci ústřední; slovem konservativce naznačujem ty, kteří úzkostlivě šetřili písmeny ústavy, co možná přesně je vykládajíce, v obavě aby moc ústřední příliš nezmohutněla. Jinak hlásili se všichni ku straně jedné, republikánské. Kongres sedmnáctý sešel se k prvnímu zasedání dne 3. prosince 1821. V sněmovně zvolen konservativec P. P. Barbour z Virginie za předsedu, liberálům však přece podařilo se prosaditi zákon, na upravení Cumberlandské cesty. President na zákon ten dal veto, dovozuje, že kongres dle ústavy nemá práva k přijmutí zákona podobného. Zároveň však odporoučel přijmutí dodatku k ústavě, kterým by se ústřední vládě dávalo právo k podnikání vnitrozemských prací národní důležitosti. Návrh, aby sestavena byla komise k navržení a vymčření soustavy kanálů [průplavů] byl zavržen, z týchž příčin a jakých na prvně zmíněný zákon president veto položil. Jak mnoho se od té doby časy a smýšlení změnily, viděti z toho, že v nynějších dobách povolují se každoročně miliony na úpravu přístavů, kanálů a řek, aniž by komu napadlo z toho stanoviska tomu odporovati. Návrhy na zavedení cla, které by poskytovalo více ochrany průmyslu než dosud, byly též zamítnuty. Kongres odročil se dne 8. května 1822.

[Pokračování.]

Ochranné clo a rolnictvo.

(Zvláštní Správnosti)

Pokrok Západu podržuje v minulém čísle dvahu o celní otázce, jelo mezi jiným: "Rolnictvo platí přinášení nejmenší část cla, ony největším cleu ctěžené jsou nejvíce předmětu přepychu." Dále má za to, že zrušením cla by padl náš průmysl, dělníci pak, nemajíce co dělati, chytili by se plahů, čímž by povstala velká výroba plodin a zápisem trhů, tak že by mnoho rolnictvo prodávati své plodiny laciné a ponze by pak vandrovaly do cizozemska za stroje a všechny potřeby a bylo by zle. Možná, že mnohý z našich rodáků tomu věří a snad i blahodětí naší doby, která nás tak moudrým ekonomickým zákonodárstvem obmyslila, kteří se o nás duchem i tělem chudé rolnictvo stará, abychom se v naší bídě mohli utěšeti. Co mne se týče, jsem také rolníkem, patřím ale k nevělikým Tomášům, a tudíž s výrokem "P. Z." si kterak nemohu, když pravil, že rolnictvo platí přinášení nejmenší část ochranného cla. Já mám za to, že rolnictvo v celých Sjed. Státech platí hodně ochranného cla a co se tkne Nebrasky a Kansasu, jest rolnictvo v těchto dvou jmenovaných státech v pravém smyslu slova oloupeno na účet ochranného cla. Každý z nás dobře ví, jakými pijavicemi jsou naše železné dráhy, a jak každé zdražení dovozu se nás citelně dotkne. Pověříme li se, že železniční společnosti musí kupovati drahé železo, tak že na každé tuně železničních kolejí sem z ciziny přivezených se platí tolik výroku jednoho občana v lovu, viz. "Americká" roč. VI. čís. 22.) 28 cla, s jehož příjmem lacinější domácí, a jelikož koleje se časem opotřebují a nových musí býti nahražený, počítá se, že jedna každá míle stojí o $7.800 více, než kdyby clo na železo nebylo. Dále na drát plotový jest uloženo cla 2½c. na libru a všechno domácí nářadí jsme nuceni platiti o 25 ze sta více, než by bylo při svobodném obchodu.

Koupíš li si n. p. rekař stroj, jakýž jest pile v užívání, nestál by mne při svobodném obchodu více než asi 180 dol., však při ochranném clu jsem nucen platiti za ten samý stroj 300 dolarů, což platí o všech jiných strojích a o všem hospodářském nářadí, bez něhož se nelze farmeru obejíti.

Platí li tedy farmer všecky své potřeby o třetinu dráže, jest nucen pěstovati mnoho více plodin, by mohl své dluhy platiti, a odpočteme li z každého bušle 10 až 15c., kteréž nám železnice více čítá na účet ochranného cla, přijdeme k tomu přesvědčení, že jest farmer nucen pěstovati jednou tolik plodin, než kdyby cla nebylo. Podotknouti i to slušť, že v době, když farmer své plodiny prodává, vědí naši obchodníci s obilím velmi dobře, kolik uhodilo, a platějí na bušli o 5—7c. méně neb dobře vědí, že farmeři jsou nuceni prodati. Práci, kterou musí rolník vynaložiti na účet ochranného cla kdyby věnoval k zušlechtění své farmy, k zařízení sobě a své rodině pohodlnějšího příbytku, povznášel by sebe a svou rodinu i duševně, a tohoto posledního máme my farmeři velice zapotřebí. Než, ochraňuje clo naše dělnictvo? Na první pohled by se zdálo, že ano, ve skutečnosti jest ale jinak. V celé Evropě, ať již zraky své obrátíme kamkoli, jest pracovní síly nadbytek, tak že jest mnoho dělníků bez zaměstnání a ti, již mají práci, jsou placeni dosti bídně; přirozeno tudíž jest, že mnoho dělníků se ohlíží kolem, kde by našli zaměstnání a stav svůj poněkud zlepšili. Že pak zde v Americe dostávají dělníci jakouž takouž mzdu, hrnou se sem všichni, kteří jen mohou, plnými proudy, což má za následek snižování mzdy; zkrátka, my máme ochranné clo na mrtvé stroje, kdežto živé stroje — dělnictvo — nám sem přichází bez cla. Jest sice vypočítáno, mnoho li Amerika každým vystěhovalcem získá, však kdo tím nejvíce bohatne, udáno nebylo; jsou to jen naši velkovyrabitelé, kteří pod záštitou ochranného cla dřou dělnictvo a rolnictvo zároveň. Tak n. p. my ve Spoj. Státech máme celkem asi 10 vyrábitelů železničních kolejí, a můžeme počítati, že vyrábitelé těchto shrábnou o 20 del. více na každé tuně a myslíte, že z toho co dělník dostane?! Že by zrušením cla nastal úplný úpadek v našem průmyslu, jest jen planá řeč, mířená na naše dělnictvo a rolnictvo, aby nás tím uspali, a že jsou naši politikáři v podobných věcech vynalezaví, lze dobře viděti na Kansasu. Lid tam jest zajisté odrán železničním monopolem více, než snad v kterémkoli jiném státu v Unii, a právě tomu asi dva roky, co dával svoji nevoli na jevo dosti vzorně. Náš svatý Janek dobře předpovídal, co by to mohlo míti za následky; poradili se hned se sobě rovnými svatochány a bylo usneseno na následujícím: "My, zde shromáždění vůdcové poloprobuzeného lidu v Kansas jsme se usnesli na následujícím: Jelikož lid náš se již počíná ze sna probouzeti a jelikož, kdyby se probudil, mohl by nastati pláč, protož usneseno, že jest nevyhnutelno připraviti mu nějakou hračku, pročež jsme se usnesli dáti mu temperenctví — a tak se i stalo. — Jakmile dostal lid náš temperenckou řechtačku jest ticho, a svatý Janek jest za to veleben. K vůli našemu svatému jsem se dostal trochu dále, než bylo z počátku mým úkolem a tudíž se musím vrátiti zpět. Chtěl jsem psáti hlavně o našich velkovyrábitelích.

Doposud jest nám v živé paměti, než jsme byli nuceni platit šest stroje, pokud nebyl patent čili výsada zrušena. Stroj, který nyní lze dostati za 90 dolarů, byl před několika málo roky za 90 dol. i výše. Pamatujeme si dobře to doby, když patent na šest strojů doházel, jak se všichni továrníci namáhali, obcházejíce kongres, aby jim byla lhůta prodloužena, a že by byli neuspěli, nestala podotýkati, když pak je jich žádost byla potlačena, přání pot stěží, nastal rámoš a bědování; prý jejich továrny budou nuceny zavříti, dělnictvo propustiti a pro zemi prý to bude míti zlé následky. Nuž, a jak to dopadlo? Továrníci tím ovšem utrpěli, šel ale stěkat. Za to samou cenu, co stál jeden stroj před párma roky, lze dnes koupiti tři takové stroje. Když tedy mohou být výrobky šest strojů a dotyčný ještě výdělkem za jeden tlustou brvoň ceny, proč by nemohlo být jiné učiněti a stroje vyrábění o třetinu laciněji? Dostojme, že se tak někdy přece stane, však musíme míti dříve více světla. Měl bych stýskat dosku o tomto článku ot ct. čtenářstva tohoto listu, předpokládaje, že k tomu svých dosyta schotně přispějete.

McPherson, Kan., 8ho března 1882.
Josef Kubín.

Rozmanitosti

Ze Srbska přinášejí vídeňské listy zprávy. Že postavení vlády Pirotanovy značně jest ochuzeno a konservativní ministerstvo ho dlouho již se neudrží. V nejbližší budoucnosti je dáno očekávati nastoupení ministerstva Rističova. Již povolání Tchomitza Nikolíče za ministra války zdá se nám tomu nasvědčovati. Nikdě, vůbec Tela (Tihomil) v Srbsku znamý, jest liberál. Jakožto neutrální ministr může ovšem setrvati i po obratu na křesle ministerském. "D. Ztg", politická v té příčině: "Nastoupení Rističe bylo by těžká rána pro rakouskou politiku na Východě a nejtrpčí důsledek švindlů Bontouxových. Rakousku stála by pak nešťastná bursovní spekulace více než Francii." — Hledě k dotazu, podanému v srbské skupitině o otázce železnic dovozuje "Národna Obrana," že Srbsko na všechen způsob utrpí ztrátu. "Vzdor všem vládním výmluvám — píše tíž list — cení ani nejmenší pochybnosti, že vydala "Union Générale", t. j. Bontouxovi, na zdař bůh 80.000 srb. ských hypotékárních železničních obligací, každou po 937 dinárech, které však musíme koupiti zpět po 500 dinárech [frankách]. Z těch 80.000 prodala "Union Générale" 66.000, ostatní nalezeny v konkursní podstatě banky té. Ostavujíce stranou otázku, kterak vyřízen bude konkurs před soudem, předpokládáme nejlepší co možná pro náš případ, že zbylé obligace vráceny nám budou jakožto naše vlastnictví. Naše ztráty týkaly by se tudíž pouze 66.000 prodaných od "Un. Gén." obligací, za něž vyplatit musíme 33,000.000 dinarů, aniž jsme co obdrželi. Soudí se, že padlá banka vyrovná se s věřiteli na 50 procent, dle toho i všem tudíž obdrželi z konkursní podstaty 16,500.000. Kromě toho pojištěno jest Srbsko 4 milliony fr. kauce a železnice, pokud jest hotova, páčí se na 4,500.000, z nichžto obdržela "Union Gén." 2 milliony. Odpočítá-li se tudíž 4,000.000 dinarů kauce a 3,500.000 hotové práce od škody 16½ millionů, zbývá škoda 10,000.000 dinarů, jižto Srbsko při nejmenším utrpí."

Ve Francii odbývaly se 26. února doplňovací volby sněmovny poslanců, při nichž, až na jediného bonapartistu, zvoleni byli vesměs republikáni. Zapotřebí jest ještě pěti užších voleb v okresích, kde nedocíleno nadpoloviční většiny. Poplach, že vracejí se opět a částečně již se vrátili do Francie vypovězení řeholníci, zvláště jezovité, stává se všeobecným. První určitou zprávu přinesl o tom Gambettovský orgán "Paris". Ministerstvo shánělo se po informacích a Gambettovi ne přátelské časopisectvo rovněž. Toto vypátralo, že jezovité navrátili se do Paříže a Toulousu již za vlády Gambettovy a že předešlý ministr vyučování, Paul Bert, napsal na podání prefektovo o věci té: "Čekat". "Paris" praví o tom: "Je li tomu tak, nechtěl Gambetta zakročit z té příčiny, poněvadž jeho ministr vnitra připravoval zákon, dle něhož měly být vůbec veškeré řehole zrušeny. Dne 25. února podal Pradou ve sněmovně dotaz ku vládě, zdali a jejím svolením vracejí se trapisté do Plantay, odkudž byli vypovězení. Goblet, nynější ministr vnitra, odpověděl, že jim bylo pohrožno uzřením zákona.

Volební řád v Rakousku. — O opravu volebního řádu jedná se nyní v říšské radě rakouské. Jedna z oprav jest ta, kterou vláda r. 1880 již v sněmu českém navrhovala, totiž, aby velkostatkáři nadále nevolili všech svých 23 poslanců na sněm český hromadně, nýbrž aby se po způsobu halíčském rozdělila země v skupiny a sice v pět. Návrh tento obnovil v říšské radě český poslanec Zeithamer. Druhý návrh, a sice důležitější, jest ten, aby volební právo rozšířilo se tím způsobem, by každý kdo platí 5 zl. přímé daně byl oprávněným voličem, [až dosud byl jen ten voličem, kdo platil 10 zl. daně.] Tím byl by rozmnožen počet voličů dvojnásob. O návrhu tomto shodla se již pravice [strana autonomistická ve většině se nalezající] a hodla jej přivtělíti k návrhu Zeithamerovu. Byl by to krok k všeobecnému hlasovacímu právu. Dopisovatel N. L. vyslovuje se o tom následovně: Může se říci směle, že rozšíření volebního práva jest otázkou budoucnosti pravice. Rozšíření to podetne v kořenech vládu jedné vrstvy jednoho kmene nad všemi vrstvami společenskými a nad všemi národy rakouskými. Ústavověrná strana postrádá tím nutně, že by sama ještě jednou mohla vládnouti 23 milliony obyvatelů této říše, ona soukromě se na zástupkyni průmyslových a bohatých měšťanských tříd německých. Sama sídelní město Vídeň, odkud strana ta hlavní síla svou čerpala, bude pro ni ztraceno a pustivé listy demokratické barvy dra. Krosswettra nabudou zde vrchu. Strana ta utrpí také po venkovských městech a otcích a sice v celé říši bezvýmínečně a hlavně mezi venkovským lidem německým. V Čechách a na Moravě ukáže se to tuhěji skutečnostmi. My získáme v městech mocných několik okresův, v Čechách nejméně dva. Dynastie nebude státi dále překážky šlechtictvu tomuto rozlézti. Neboť ono jest velice výdatným protilékem proti dvěma pověstlivým chorobám, proti socialismu hnutí, kteréž tímto prvním krokem spravedlnosti postrádá rozhodně přikrosti a proti — prudérii, kteréžto poražení bude na hlavu. Ano, lze víc sama říci, že tento skutek právě jest smrtící rána pro dnešní organisaci strany dotyčné. Ona skutečně dohospodařila a jde úplnému rozpuštění vstříc. Za nedlouhý v dějinách Rakouska po sobě krvavou stopu, stopu proklínanou od všech národův říše, zatracovanou i od německého lidu, za jejíž zástupce se strana ta prohlašovala.

Z bojiště hercegovského. — Úřední zpráva rakouská od 1. března oznamuje: Po šhodinném velice obtížném pochodu ve vinořských skalách 16. dne, dostali jsme se v 11 hodin ráno na Morinji Planinu. O ½1. hodině vrátil pravý boční voj u Paliny Livady (směrem východním) na 100 povstalců, již se tam zahnízdili a po vojsku střílelí. Dvě setniny je zahnaly. Chalupy začaly hořeti; povstalci prchali k východu. Dorazivše o 2½ hodině na 4 kilometry před Ulok, shledali jsme, že Crvéni Klasac, posetý skalami, jest od povstalců hustě obsazen. Velel jsem dělím k střelbě, pěchota se postavila jako k boji a začala též střílet. O 4 hodině se zjistilo, že přímý útok jest nemožný, proto že se muselo jíti širším územím a na vojsko se mohlo střílet s návrší na našem pravém boku. Odhodlal jsem se tedy provésti útok na toto 5 zděnými karaulami sesílené návrší. Zatím co děla a oddíl pěchoty na ně střílely, dal jsem je obstoupiti, soustředil ostatní vojsko na výšině a nařídil, vzdor prudké vánici, hlavní útok. Příkré stráně od přírody silného dostavení byly slezeny a v 7 hodin po silné střelbě kartáčů i z ručnic dobyty. Všecko úsilí nepřítele, zachraniti hlavní postavení — Ulok — bylo marné. Byl úplně poražen, rozprchl se na vše strany, zůstavil na bojišti několik mrtvých a odvlekl s sebou četné raněné a zabité. Ztráty vojska, od 71. pěšího pluku: 8 mrtvých, 9 těžce a 6 lehce raněných. Od horské balerie I—XI. raněn těžce ohněstrojce. Obsadil jsem návrší, které panovalo okolí na dostřel z děla, odkudž jsem mohl střílet na nepřítele i do jeho týla. Dne 27. února setkal jsem se s kolonou Sekuličovou, která přes Slivlje postupovala a ustanovil další postup. V 7. hodin začal útok a postupovalo se bez přestávky k klockému mostu. Sekulič následoval v levo s celým vojem. O poledních byl poslední odpor jednotlivých houfců překonán. Ve 4 hodiny: Povstalci byli také správého břehu řeky Neretvy po půlhodinné střelbě sehnáni. V 6 hodin večer táhl oddíl Haasův přes most na levý břeh řeky Neretvy, kdež se spojil v noci s mým oddílem. Bej Jažić, hlavní pobuřovatel a původce útoku na četnické kasárny v Uloku, byl zajat a odveden do Nevesině. Povstalců bylo asi 800—1000 mužů. Tungus vedl 250 křesťanů, Omer Cucić 250 Turků. Cekupič smíšený oddíl 200 mužů. Kustovič 2—300 mužů. Tungus uprchl prý se svojí rodinou na Černou Horu.

Všem Čechům v Nebrasce.

Dovoluji si upozorniti všechny své krajany po celé Nebrasce, že jsem přijmul zároveň při pozemkovém obchodu též hlavní jednatelství českého odboru při chvalně známé společnosti omahské pro pojištění koní a dobytka proti všem pádům, nemoce, nehody, zabití bleskem, ukradení atd. O prospěšnosti pojištění toho není třeba řeči. Případy pádu dobytka a úplné ztráty buď nehodou, buď ukradením, nemocí neb zabíhnutím jsou tak četné, že každý rozlafný rolník musí uznati prospěšnost pojištění. Za malou výlohu roční může každý se proti škodě takové zabezpečit a v pádu škody plnou náhradu obdržeti. O společnosti samé, o její spolehlivosti a solidnosti, netřeba mi šířiti slov. Úředníci společnosti té jsou nejpřednější, a nejváženější občané města Omaha a jejich jméno jest dostatečnou zárukou za solidnost.

Přijímaje hlavní jednatelství pro české oddělení této společnosti, oznamuji, že na svých cestách v zájmu společnosti navštívím čas od času všechny české osady v Nebrasce. Však ti, jenž by nechtěli s pojištěním odkládat a přáli by si svůj dobytek ihned mít pojištěný, nechť dopíší na mne pod níže uvedenou adresou a dostane se jim veškerého vysvětlení a objasnění.

V. L. VODICKA,
B. & M. Land Office
Omaha, Nebraska

Dělníci. — Než počnete jarní těžkou práci po zimním odpočinku, potřebuje tělo vaše posily a počištění, aby předešlo se zimnici, žlučnatosti, jarní zimnici, neb jiným jarním neduhům, které by vás učinily neschopnými pro práci. Ušetřte času, mnoho nemoce a výlohy, jestli využijete v rodině láhev Hop Bitters tento měsíc. Neodkládejte. Vizte jiný sloupec.

D.r HARTER'S IRON TONIC.

PARIVE. Utrpel jsem [illegible] Harter's Iron Tonic v jarní sezóně a při jiných vhodných příležitostech a konstatuji, že mi vždy [illegible] Harter's Iron Tonic. V mnohých případech [illegible] [illegible] Přípravy tohoto [illegible] [illegible] [illegible]